

Les coses que no dius

S'instal·len al cor de les genives/ amb el gust de la pols i de les hores

Foto: galaxies and hurricanes

Les coses que no dius obren esclatxes
damunt la pell estoica. Lliscuen, àvides,
pels rius de sang del cos, i no s'aturen
fins que troben racons que desconeixes.

S'hi queden. Te'ls esquincen. Però tu
no te n'adones. Parles fort, i rius,
i aconseguixes ignorar la pena.

S'hi queden tant de temps que en perds el compte.
Són coses que no vols, o vols i dols,
però t'estimes més aniquilar-les
-almenys, tu creus que ho fas-; però revénen:

revénen en el plor dels dies grisos,
en l'ofec dels diumenges a la tarda,

en epílegs d'estius d'adolescència,
en preludis d'hivern sense esperança.

Les coses que no dius tensen els músculs
i s'instal·len al cor de les genives
amb el gust de la pols i de les hores
que has deixat escolar-se sense esma.
Hi ha una olor agredolça al tou dels dits
-olor de resclosit, de por, de sexe.

Les coses que no dius fan mal als polsos.
I a les dents. I a les mans. I a les orelles.

Sònia Moll
Gamboa

P O E S I A

NON SI MALE NUNC

Pròleg de Màrius Sampere

VIENA

Non si male nunc

(<http://www.vienaeditorial.com/mostrarllibre.asp?ididioma=1&idllibre=592>)

© Sònia Moll Gamboa
© Viena Edicions, 2006